

84. møde.

Tirsdag den 21. april kl. 13.30.

Formanden: Medlemmer af folketinget Søgaard, Camre, Grünbaum, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, J. O. Krag og Kjeld Olesen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende standsning af våbenleverancer til Grækenland.

Medlemmer af folketinget Ømann, Poul Dam, Morten Lange og Aksel Larsen har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til finansministeren:

„Hvad agter finansministeren at foreslå gennemført med henblik på dels at begrænse omfanget af skatteunddragelserne, dels at inddrage skattefrie kapitalgevinster og formuestigninger under en aktiv finanspolitik?“

Medlem af folketinget Gerda Møller har meddelt mig, at hun ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren udvirke, at Lolland-Falster kan få dispensation fra det gennemførte bygge- og anlægsstop?“

Medlem af folketinget Karl Max Rasmussen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om Danmarks lærerhøjskoles meddelelse om aflysningen af sommerferiekurserne i indeværende år?“

Medlem af folketinget Sigsgaard har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvorfor har ministeren ikke benyttet sig af kontrollovens § 10's muligheder, således at de skattelignende myndigheder kan få oversigt over, til hvilke skatteydere der udbetales renter af obligationer o. lign., og således at man kan kontrollere skattepligtige formuer i obligationer og aktier?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Søgaard): Hermed har jeg den ære for tinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning vedrørende standsning af våbenleverancer til Grækenland.*

Den nordatlantiske Forsamlings 15. session, der afholdtes i dagene 18. — 21. oktober 1969, beskæftigede sig i sine udtalelser bl. a. med Grækenland. Man pegede på den kritik, der kommer til orde i folkeopinionen i alle NATOs medlemslande.

Forsamlingen konkluderede sin opfattelse med at bede regeringerne i de andre 14 medlemslande bruge deres indflydelse, for at frie valg, parlamentarisk demokrati og retssikkerhed kan blive indført i Grækenland. Endvidere bad forsamlingen de respektive lande om at koordinere deres bestræbelser om dette formål.

Den bedste mulighed for effektivt at påvirke styret i Grækenland er, at landene stopper for levering af militært udstyr til regimet i Grækenland, og NATO må være stedet, hvor et sådant forslag fremsættes.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 89) findes i tidenden sp. 3119, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 859).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Waldemar Laursen: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Niels Mørk, ikke kan være til stede ved mødet her i dag, har jeg lovet på hans vegne og på de socialdemokratiske medlemmer af udvalgets vegne at anbefale såvel de stillede ændringsforslag som lovforslaget i sin helhed til vedtagelse.

Ellen Strange Petersen: Jeg skal også på min gruppes vegne anbefale de stillede ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Ved første behandling fremhævede jeg, at det måtte anses for uheldigt, at der i den foreslåede § 2, stk. 5, stod, at efteruddannelsen til alment praktiserende læge skulle være af højst 24 måneders varighed og omfatte teoretiske kurser af højst 120 timers varighed. Vi har i udvalget modtaget flere deputationer, der har givet udtryk for samme betænkelighed, og jeg vil gerne her takke ministeren for det ændringsforslag, han derefter har stillet, så „højst“ foran de 24 måneder er slettet.

Jeg havde gerne set, at også „højst“ foran de teoretiske kurser på 120 timer var blevet slettet. Udvalget har imidlertid ladet sig overbevise om, at der kan være visse praktiske vanskeligheder på sygehusene at tage hensyn til, men som det fremgår af udvalgets enstemmige betænkning, mener vi alle, at det på længere sigt bør være en undtagelse, at den teoretiske uddannelse er af kortere varighed end de 120 timer.

Ved den foreslåede affattelse af lovens § 14 fastsættes det, at der i statslige og kommunale lægestillinger kun må ansættes autoriserede læger, at besættelsen af sådanne stillinger sker efter forudgående offentlige opslag, og at sundhedsstyrelsen, inden den udtaler sig om ansøgernes kvalifikationer til lederstillinger, skal indhente en sagkyndig vurdering fra et særligt lægevidenskabeligt råd. Som det fremgår af betænkningen, henstiller udvalget, at denne fremgangsmåde også i den udstrækning, det er fagligt muligt, benyttes ved besættelse af stillinger som ledende læge ved statens seruminstitut.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Anna Sejerøe-Olsen: Det første af de tre ændringsforslag går ud på, at fjerne det lille ord „højst“ foran 24 måneder, og heri ligger en tilkendegivelse af, at det er ønskeligt, at de praktiserende læger, ligesom det nu er tilfældet, har en væsentlig længere hospitalstid bag sig end mindstekravets 2 år. I dag varer denne kandidattid en 5-6 år, og det skulle gerne fortsætte.

Indenrigsministeren har sagt, at delte og blandede sygehuse i et vist omfang bør med-

virke til uddannelsen af de praktiserende læger. Det finder jeg rigtigt, fordi der må være en vis alsidighed både i uddannelsesmuligheder og i selve uddannelsen. Man kan i den forbindelse ikke se væk fra, hvad en sygehusseng koster.

Jeg sagde ved første behandling, at det er vigtigt, at lægerne sikres den bedst mulige uddannelse. Derfor glæder det mig, at man, som det også står i betænkningen, agter nøje at følge udviklingen med henblik på ajourføring af uddannelsens indhold. Jeg tænker her på de mange eksempler på erhvervs sygdomme og socialt betingede sygdomme, som især i de senere år har kunnet opvises, eller rigtigere, som man nu er blevet opmærksom på. Her er nok en udvikling i gang, som det vil være rimeligt at følge i forbindelse med lægeuddannelsen.

I øvrigt kan vi anbefale lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Samuelson: Mit parti kan også tiltræde de stillede ændringsforslag. For øvrigt synes jeg, der er grund til at bemærke her ved anden behandling, at Danske Lægestuderendes Landsråd har rettet nogle henvendelser til udvalget, og at disse er stort set imødekommet. Forhandlingens og argumentationens vej kan altså fortsat bruges.

Morten Lange: De store bekymringer i forbindelse med dette forslag drejede sig om de to gange „højst“, som det formodentlig efterhånden er blevet tydeliggjort. Man kan vel sige, at udvalget har lavet en kohandel med ministeren og fået ét „højst“ slettet og et højst vakkende løfte om det andet. Jeg tror, vi skal være meget flittige til at holde ministeren til antydningen, også hvad det andet „højst“ angår. Jeg tror, det vil være nødvendigt at sikre også en betydelig teoretisk uddannelse, men vi må indrømme, at på nuværende tidspunkt ved vi meget lidt om denne uddannelses praktiske muligheder, så vi kan vel finde os i ministerens tilbageholdenhed.

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at det aldeles ikke imponerer mig, når man siger, at sygehusene skal vide, hvad de skal betale osv. Sygehusene og statskassen er i så vid udstrækning forbundne kar, at hvis dette folketing synes, at en uddannelse af et vist omfang er rimelig, så må sygehusene ind-

[Morten Lange.]

stille sig på at betale den; det vil kun være en fuldstændig logisk konsekvens af, at vore sygehuse er offentlige sygehuse under offentlig drift og ikke private foretagender, som skal anlægge sådanne økonomiske betragtninger. Jeg tror altså, at det andet „højst“ vil få en kort levetid.

Jeg havde egentlig haft lyst til i anledning af dette lovforslags behandling også at sætte spørgsmålet om afgrænsningen af lægegerningens kompetenceområde under debat, men jeg indrømmer, at foranledningen var beskeden, og at det foreliggende lovforslag måske ikke rigtig gav anledning til en sådan mere generel diskussion af lægegerningen. Jeg skal derfor blot på nuværende tidspunkt, samtidig med at jeg højst gerne anbefaler de af ministeren stillede ændringsforslag, gøre opmærksom på, at vi trænger til en fornyet gennemgang af hele det monopolområde, som lægegerningens udøvelse er efter gældende lov. Når vi ikke har gjort det denne gang, skyldes det formodentlig ikke manglende interesse i folketinget, men blot at vi trænger til et mere samlet oplæg fra ministeriet som grundlag for en sådan debat.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne takke udvalgets medlemmer for det arbejde, der er udført. Efter de samråd, vi har haft, og de spørgsmål, som jeg har besvaret, er jeg glad for, at vi i enighed kunne samles om ændringsforslag, således at folketinget står sammen om denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af vandløbsloven [af Vivike m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 140) findes i tillæg A. sp. 2747), fremsættelsen i tidenden sp. 3845).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Om det forslag til lov om ændring af vandløbsloven, som forslagsstillerne har fremsat, kan kort siges, at forslagsstillerne skylder os en virkelig begrundelse for forslaget fremsættelse nogle få uger før ikrafttræden af den reviderede vandløbslov den 1. april 1970. De nye regler må da først prøves en rimelig tid i praksis, inden man går i gang med at ændre loven.

En del af forslagene er ikke nye, men en gentagelse af forslag, som hr. Vivike tidligere har fremsat under behandlingen af den revision af loven, der nu er trådt i kraft, og jeg skal herom henvide til behandlingen dengang her i tinget. Flere af de ændringsforslag, der dengang blev stillet, findes nøjagtig genoptrykt i det foreliggende forslag. Om disse forslag kan jeg kun henholde mig til, at de blev forkastet her i tinget ved anden behandling af den reviderede vandløbslov.

Vi er alle klar over hr. Vivikes store interesse for sportsfiskeri og vandløbenes renholdelse og spørgsmålet om, at dambrug skal forsynes med rensningsanlæg, som kan forhindre, at forurenede stoffer afledes til vandløb, og disse spørgsmål var da også fremme i foråret 1969 i folketingsudvalget om vandløbsloven. Udvalgets flertal var enig med mig i, at kravene om rensning af afløb fra dambrug må fremsættes af landvæsenskommissionen efter forholdene i den enkelte sag, og at det derfor er vigtigt, at dambrug nævnes på linje med andre spildevandsproducenter, som ikke må aflede spildevand til vandløb og havet, forinden de har opnået landvæsenskommissionens godkendelse af anlægget og dets forsvarlighed med hensyn til vandområdets beskyttelse mod forurening.

Det blev endvidere fremhævet, at ældre kendelser vedrørende bestående anlæg vil kunne tages op til revision, såfremt kendelsernes bestemmelser ikke sikrer tilfredsstillende